

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149363200/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

X

— *Andre leben wir,*
Noch *Andre denken wir zu sein; wir scheinen*
Noch *Andre — Andre macht die Zeit aus uns.*
Schefer.

«Naar Træerne springe ud, da springe vi med!» havde *Otto* og *Vilhelm* ofte sagt. Det var deres Plan, at reise om Foraaret lige til *Paris*, men paa Veien først at besøge *Rhinen*, og seile fra *Cöln* til *Strasburg*.

«Ja *Rhinen* bør man først see!» sagde Fætter *Joachim*, «naar man har seet *Schweits* og *Italien*, kan den ikke tage sig ud. Den maa være det første Skue! men den skal ikke sees om Foraaret, nei mod Høsten. Naar *Viinløver* har hele sit Farvespil og de tunge *Druer* henge om Stokkene, see da træde de gamle *Ruiner* frem; da er det *Rhinens* *Galladage*. En anden Fordeel, De har af at komme der paa den Tid, er, at De da indtræffer mod *Vinteren* til *Paris*, og det bør man; da kommer man ikke *post festum*, da culminerer der Glæden, *Theatre, soiré'er* og alt hvad som maa interessere *beau monde*!»

Uagtet *Otto* ellers ikke lagde stor Vægt paa Fætterens Ord, gik han dog denne Gang forunderligt over i dennes Anskuelse. «Det vilde vistnok være klogest, at begynde Reisen henimod Høsten,» meente han, «man havde jo ogsaa godt af at forberede sig lidt mere!»

«Det er altid godt!» sagde *Joachim*, «men hvad der *ude* er langt gavnligere end al Forberedelse hjemme, er sagt med tre Ord: »opgiv alle *Landsmænd*!» Nu reise alle *Mennesker*! *Paris* er ikke længere fra os nu, end *Hamborg* for tredive Aar siden. Da jeg var i *Paris*, fandt jeg der sexten, sytten *Landsmænd*. O hvor de klinede sig sammen! de boede elleve i eet *Hotel*, de drak *Kaffe* sammen, spadserede sammen, gik til *Restaurateuren* sammen og tog en halv *Bænk* sammen i *Theatret*. See det er det galeste man kan gjøre! jeg anseer det gavnligt for Enhver, at han reiser, og det fra *Fyrsten* ned til *Haandværksvenden*. Men vi lade for mange reise! vi ere ikke rige, derfor skulde der gjøres *Indskrænkninger*. Den *bildende Kunstner*, *Digteren*, *Polytechniker* og *Lægen*, de bør reise, men hvad *Theologerne* skulle afsted for, maa vor *Herre* vide! de kunne blive gale nok her hjemme. Der kom-